

Millet i la presó provisional

Dv, 23/10/2009 per Eduard Ibáñez

[Apunts eticopolitics](#)

El debat sobre la decisió judicial d'acordar la llibertat provisional de Fèlix Millet em sembla lamentable. Hi ha qui vol influir sobre les decisions judicials per vies inadequades, sovint amb arguments impropis d'un estat de dret. La pressió política, social i mediàtica que s'està exercint sobre el jutge instructor em sembla un atemptat evident contra la independència judicial, que és la garantia bàsica del funcionament nostre sistema jurídic.

Veiem fiscals actuant a través dels mitjans de comunicació amb rodes de premsa inèdites, jutges en actiu opinant públicament sobre el cas i criticant agrement un company, polítics que parlen amb intenció populista, declaracions de membres del poder executiu (amb l'excepció de les sensates declaracions de la Consellera Tura) i periodistes que parlen frívolament sobre qüestions que desconeixen.

Aquesta insòlita pressió molt probablement acabarà influint sobre les decisions que es prenguin en el cas, malgrat que s'investigui un fet que, si bé és profundament immoral, escandalós i sorprenent (i que diu molt del funcionament de la nostra societat), és un delicte que no és dels més greus (com ho són molts dels delictes violents que ocupen diàriament als tribunals).

Fèlix Millet, malgrat que hagi confessat fets delictius, continua gaudint de la presumpció d'innocència fins que no es celebri un judici amb totes les garanties i es provi la seva culpabilitat. I encara que se'l consideri ja culpable, avui és incerta la pena que li ha de correspondre pel delicte comès, de tal manera que empresonar-lo comporta el risc d'imposar un mal superior a la pena que estableixi la futura sentència.

En un sistema penal garantista, que és el que correspon a un estat democràtic i de dret, només és justificable empresonar abans d'un judici en casos molt excepcionals, en els quals la culpabilitat es presenti com a evident, es tracti d'un fet gravíssim, i el risc de fuga o obstrucció del procés siguin absolutament previsibles degut al perfil de la persona i l'extrema gravetat de les penes. Altres motius són innacceptables, perquè atempten contra les garanties penals i processals (com ara un suposat "clamor popular" o "l'alarma social").

El jutge ha raonat adequadament que no hi veu el risc de fuga que exigeix la llei. Això no vol dir que no sigui possible la fuga. Risc de fuga sempre existeix. És un fet futur i, per tant, d'impossible predicció. La qüestió és si, amb les dades objectives que es tenen, resulta proporcionat empresonar provisionalment amb aquesta hipòtesi atès el cas concret. La resposta serà sempre discutible. El risc de fuga no es pot mesurar amb un termòmetre i, per això, la llei deixa la decisió a criteri del jutge, que és qui decideix de forma independent (si el deixen) i té totes les dades per fer-ho millor que ningú.

El que sí cal demanar a la Justícia en aquest cas (sobretot perquè hi ha indicis aclaparadors de culpabilitat), és que celebri el judici aviat i, si es confirma aquesta culpabilitat, imposi una pena justa conforme a llei.